

[Justitsministeren.]

fjerde og sidste Punkt, Indførelse af en *Adgang for Nævningerne til at deltage i Strafudmaalingen i Nævningesager.*

Dette Forslag blev første Gang fremsat i forrige Samling. Jeg stiller det ud fra den Opfattelse, at der tiltrænges en Ændring i den bestaaende Ordning for Nævningeinstitutionen. Forslaget stilles til Overvejelse og Drøftelse, for at man efter Forhandling kan naa det heldigste Mittel til at tilvejebringe en bedre Ordning.

Ved Loven af 1932 blev der ved § 886 a, jfr. § 889, gennemført den vigtige nye Regel, at der blev givet enhver af Parterne og enhver af Nævningerne Ret til at forlange Spørgsmaal stillet til Nævningerne om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpene Omstændigheder. Denne Regel hviler paa den Betragtning, at det er overordentlig uheldigt, at der mangler enhver Kontakt mellem Nævningerne og Rettens juridiske Element. Efter den tidligere gældende Ordning har Nævningerne, hvem Skyldspørgsmaalets Afgørelse alene tilkommer, og Retten, hvem Strafudmaalingen alene tilkommer, været fuldstændig isoleret fra hinanden. Dette medfører, at de Synspunkter, som Nævningerne har anlagt ved deres Skyldig-Kendelse, og som naturligvis kan være af stor Betydning for Strafudmaalingen, ikke kommer til Rettens Kundskab, saa at der let kan komme til at mangle Harmoni mellem Rettens Strafudmaaling og Nævningernes Kendelse, og dette er naturligvis særdeles uheldigt, især under den nye Straffelov, der aabner saa vidt Spille- rum for Strafudmaalingen.

De Betragtninger, der saaledes med Rette har ført til den nye Regel i § 886 a om Spørgsmaal til Nævningerne angaaende formildende eller skærpene Omstændigheder, bør imidlertid efter min Formening føres videre i samme Retning. Dette kan ske ved, at Nævningerne af deres Midte vælger tre, der tiltræder Retten og som Medlemmer af denne deltager i Strafudmaalingen. Dette foreslaas indført ved den nye Regel i § 906 a. De tre Nævninger skal vælges efter Forholdstalsvalgmaaden under Ledelse af Ordføreren. De kan ikke bindes af nogen Forskrift fra de andre Nævninger og er ikke berettiget til at forhandle med disse under Rettens Raadslagn og Afstemning. Ved Voteringen skal i Tilfælde af Stemmelighed det for tiltalte gunstigste Resultat indtræde.

Efter at Hovedparten af de mangfoldige Ændringer i Retsplejeloven er blevet gennemført ved Loven af 1932, vil det nu fore-

liggende Lovforslag, som er rensat for alle de nævnte Detailændringer, være let at overskue, og da der — som jeg før nævnte — i dette høje Tings Udvalgsbetænkning i Samlingen 1931—32 er udtalt, at der fra alle Partiers Side er Stemning for at søge Domsmandsinstitutionen indført, er det mit Haab, at det maa kunne lykkes at gennemføre Lovforslaget, saaledes at den danske Retspleje derefter kan siges i det store og hele at være ordnet paa tilfredsstillende Maade.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget uden nogen Ændringer, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at bemærke, at dette ingenlunde maa ses som noget Udtryk for, at der fra Regeringspartierne Side ikke skulde være nogen Villighed til at forhandle om de forskellige Punkter i Lovforslaget. Forholdet er tværtimod det, at vi er særdeles villige til ved Samarbejde og Forhandling at søge at opnaa et positivt Resultat, og jeg haaber da, at dette vil kunne lykkes under en Udvalgsbehandling i dette høje Ting.

Rytter: De Spørgsmaal, som Lovforslaget berører, og som den højtærede Justitsminister nu har udtalt sig om, er jo ikke fremmede for dette høje Ting. Det er navnlig Spørgsmaalene om offentlig Votering i Højesteret og om Meddomsmænd. Jeg skal ganske kort gøre Rede for Stillingen, som den har været inden for mit Parti til disse to Spørgsmaal.

Hvad angaar den offentlige Votering, er der et Flertal derimod. Jeg for mit personlige Vedkommende er stemt for offentlig Votering, men ud fra den udtrykkelige Begrundelse, at det skulde tjene som vejledende for alle Myndigheder og for Befolkningen. Desværre er der ind i Diskussionen kommet det Moment, bl. a. ogsaa fra den højtærede Justitsministers Side, at man mener, at den offentlige Votering skulde virke som en Kontrol over for Højesteret. Skal denne Begrundelse gælde — den højtærede Justitsminister fraveg den i sin sidste Tale her i Tinget —, og skal den være afgørende, vil jeg være en bestemt Modstander af offentlig Votering. Jeg er kun stemt for offentlig Votering ud fra den Betragtning, at den skulde være vejledende, ikke en Kontrol. Derfor har jeg sagt, at det maa være en Betingelse, at Højesteret gaar med dertil, og at der er stor Stemning derfor ogsaa i Befolkningen.

Hvad Meddomsmænd angaar, er der, som ogsaa Ministeren var inde paa, Sympati derfor i alle Partier. Om der, som Mini-